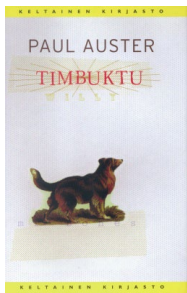

Anneli Larmo

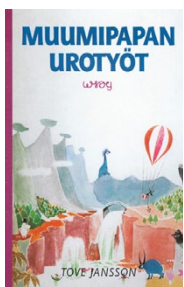
Viisi minua kiehtonutta kirjaa

Paul Auster: *Timbuktu*
(Tammi, 1999)

Timbuktu on paikka, jonne me kaikki lopulta päädyimme. Sinne oli myös Mr. Bonesin isäntä, rutiköyhä kirjailija ja

mielenterveyskuntoutuja Willy päässyt. Sinne aikoi nyt myös Mr. Bones matkata, sillä Willy ei selviäisi ilman häntä eikä hänkään ilman Willyä. Niinpä Mr. Bones etsii moottoritien ja aloittaa siellä juoksuleikin ja toivoo ennen pitkää alkavansa matkan Timbuktuun ystävänsä Willyn luo.

Tove Jansson: *Muumipapan urotyöt*
(WSOY 1963)

Muumipappa kertoo nuoruudenretkistään muumipeikolle ja tämän ystäville ja tarjoaa siten nuorille

esikuvan rohkeasta ja vaikeuksien edessä lannistumattomasta miehestä. Tieto vanhempien menneisyydestä ja isän ja äidin rakkaudesta antaa myös omalle olemassaololle merkityksen. Kun Muumipappa vielä toteaa, että nyt on nuorempien aika jatkaa urotöitten tekemistä, antaa hän luvan

Muumipeikolle oman paikkansa ottamiseen.

Hilary Mantel: *Susipalatsi* (Teos 2011)

Kirjailija tarjoaa meille fiktiivisen ja samalla psykologisesti todellisen kuvan siitä, miten äidin rakkauden kaipuu

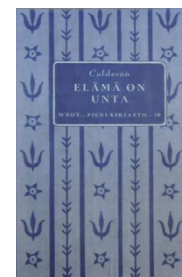
ja sen seurauksena haavoittuvuus ihmisenä vaikuttavat kuningas Henrikin ratkaisuihin hallitsijana. Kuninkaan neuvonantaja Thomas Cromwell on itse puolestaan väkivaltaisen isän poikana etsinyt läpi elämänsä parempaa isää ja löytänyt sen kirjailijan mielikuvissa olemalla isä muille, myös Henrikille. Kuvaus Cromwellin kyvystä pysyviin suhteisiin ja uskollisuuteen ja Henrikin luonteen epäluuloisuus ja pelokkuus saavat lukijan toivomaan, että olisi enemmän Cromwellin kuin Henrikin kaltainen.

Thomas Mann: *Kuolema Venetsiassa*
(Tammi, 1985)

Päähenkilö etsii Venetsiasta sisältöä itsekeskeisyyden köyhdyttämään elämäänsä. Kirjailija

kuvaa herkästi, miten rakkaus nuoreen poikaan saa vanhan miehen sydämen uudelleen sykkimään. Koskettavinta on itsekeskeisyyden muuttuminen haluksi suojella toista jopa oman elämän kustannuksella, ja se antaa päähenkilölle vielä ennen kuolemaa mahdollisuuden kokea mielen elävyttä ja lämpöä.

Pedro Calderón de la Barca: *Elämä on unta*
(WSOY, 1953)

Tähdet ovat ennustaneet kuninkaalle, että hänen pojastaan tulee hirmuhallitsija,

joka syrjäyttää hänet. Miten pelko voikaan muuttaa ihmisen julmaksi, kun sen sijaan anteeksianto, kiitollisuus ja nöyryys elämän edessä palauttavat rakkauden ja ymmärryksen. Elämä on unta siinä mielessä, että unissaan ihminen voi olla julma ja itsekäskin tuhoamatta toista, uni kun on vain unta.